

SUPREMUM OFFICIUM
HONORI AC MEMORIÆ SACRUM

VIRI

MAGNIFICI, NOBILISSIMI
AMPLISSIMI PRUDENTIS.

SIMIQUE

DOMINI

PAULI

PAULSENII

INCLYTÆ REIP. HAMBUR-
GENSIS CONSULIS OPTIME

MERITI,

IN OBITU EXEQVIARUM DIE VI. JULII

ANN. c15 lxxii.

PUBLICO GYMNASII HAMBURGENSIS
NOMINE PERSOLUTUM

A

IOHANNES MULLERO,

MED. D. PHYS. ET POETIC. PROF. P. ET HOC
TEMPORE GYMNASII RECTORE.

Uemadmodum pleri-

que mortalium vitam non æquo precio æstimant, ita de morte quoque injusta arbitria agere solent. -- Vitam tenerrime amant, & anxia cura fovent, & omnibus modis tueri ac conservare student. Pro ea ardentissima suscipiunt vota, preces allegant, labores durissimos adeunt. Huic arant, huic navigant, illius prorogandæ gratia vel ipsa naturæ fœdera quasi perumpere conantur: Cum tamen tota hæc vita incerta, instabilis, & nebulæ instar inanis sit. Scena vanitatis, molestum curarum domicilium, ubi

*Luctus & ultrices posuere cubilla curæ
Pallentesque habitant morbi, tristisque senectus.*

Mortem autem quam deprecantur & fugiunt? quantopere exosam formidatamque habent? ut vel ad recordationem ejus, nudumque nomen, graviter totique inhorrescant. Est tamen illa gravissimorum laborum meta, terminus ærurnarum omnium, veræ libertatis dulcissimæque quietis initium, & portus tutissimus. Si recte subducta ratione censere velimus illud, quod vitam appellare consuevimus, statuemus peregrinationem hoc esse, qua decenter modestèque acta, oporteat nos alacriter & tantum non Pæana canentes ad fatalem locum ferecedere. Hoc & Sacræ literæ plurimis in locis nos docent, & Sapientiores quoque Ethnici, interque eos omni laude major Socrates inculcavit, ut amicorum animos apud Platonem à metu mortis, cui ipse vicinus erat, revocaret. Cum vero ille vitam peregrinationem esse dixit, ex per vulgata & communi philosophorum sententia, id voluit equidem; vel vitam hominis nihil aliud quam iter ad mortem esse, quod & Senecæ placuit,

cuit; vel peregrinari nos in terris, quamdiu vivimus, atque
 tunc demum paternis sedibus reddi, cum in eum reducta lo-
 cum anima nostra est, unde originem traxit. Sapientissimus
 enim Ethnicorum non hominem carne & cute, ceterisque ex
 quibus coagmentatus est terrenis caducisque rebus, sed ani-
 ma æstimabat præcipue, unde & hominem animam esse
 dicebat, & animal immortale, mortali inclusum integumento.
 Hæc ille; etsi conjectura ductus non indigna philosopho, qui
 nihil magis quam veritatem rerum nosse curaret, præclare sen-
 sisse videatur; nos tamen Christiani, de statu ac conditione
 corporis animæque nostræ longe certiora, firmioraque ex sa-
 cris literis edocti sumus. Scimus enim fragile & caducum hoc
 corpus morti quidem deberi, sed animam interim in sinu
 Abrahæ asservari ac quiescere suavissima compositam quiete,
 conjungendam aliquando iterum per Divinam omnipoten-
 tiam indissolubili æternoque nexu cum corpore, non jam fluxo
 aut mortali amplius, sed æquali cum anima æternitate donato.
 Hæc sunt pulcherrima & invicta solatia Christianorum, quibus
 erigimur, quotiescunque in hac lachrimarum valle, cum variaz
 calamitates, tum ipsa rerum omnium ultima linea mors ingruit.
 Hac quoque spe recreatus est **Vir Magnificus, Amplissi-**
mus Prudentissimusque DN. PAULUS
PAULSENIUS, Consul Reip. Ham-
burgensis meritissimus hætenus, nunc desideratissimus.
 Cui cum nudius sextus digrediendum mundo esset; promte
 id ac sine murmure fecit, certo persuasus, redituram jam sta-
 tim animam ad opificem Suum & Redemptorem, Corpus autem
 abiturum in cineres, ut in cælestem atque æternam vitam re-
 formetur. Quæ cum ita sint vix locus superesse videtur lamen-
 tis, aut querelis nil profuturis, sed id potius agendum nobis ut
 Consulis nostri pie defuncti memoria debite pieque colatur,
 & vitæ ipsius summa posteritati imitanda proponatur. Quod
 ut temporis permittit ratio paucis persequemur.

Patriam igitur Sortitus est Hamburgum, ubi Anno AEræ
 Christianæ clō lxxxix die xxv Martii Juliani ab honestissi-
 mis parentibus genitus prodiit in lucem. Patrem habuit
MATTHIAM PAULSENIUM, civem ac mercatorem
integerrimum, Matrem CATHARINAM JUSSENAM,
 ornatis-

ornatissimam ac præstantissimam Fœminam. Ab his Christo in baptismo oblati, a pueritia iis disciplinis eruditus instructusque fuit, quæ mercaturæ operam daturæ usui maxime futuræ essent. Anno clō 1648 die vii Octobris relictis patria & parentibus primum in Lusitaniam & inde porro in Hispaniam abiit ubi per biennium fere commoratus rediit Anno clō 1650. Insequente anno Mallagam contendit, ubi per quadriennium egit, ita tamen ut sæpius frequentibus & periculosis itineribus terra marique susceptis excurreret in Lusitaniam, Biscajam, Galliam, Angliam Belgiumque, magnaque dexteritate & emolumento negotia sua tractaret. Hinc in patriam redux Anno clō 1655 sedem ibi fixurus, proximo statim anno uxorem duxit lectissimam virginem **MARGARETHAM BRAMFELTSIAM**, cum qua per triginta quatuor, & quod excurrit annos, sine jurgio, sine offensa, suavissime prorsus vixit, quinque liberorum ex ea Pater. E quibus **COECILIA**, **ANNA MARGARETHA** & **PAULUS**, in prima pueritia vita excessere: Filius vero **MATTHIAS** ducta in uxorem nobilissima virgine **ELISABETHA JOHANNA**, **JOHANNIS DIETERICI SCHAFFSHAUSEN**, Consulis de Republica Hamburgensi immortaliter meriti Filia, quina prole relicta ante Patrem diem suum obiit die xvii Aprilis Ann. clō 1677 ex cuius liberis quatuor **MARGARETHA**, **PAULUS**, **JOHANNES DIETERICUS** & **AGATHA** adhuc supersunt. Filia **CATHARINA**, **FRANCISCO GARBERSIO** mercatori florentissimo nupta, sola superstes Patri, genuit **PAULUM**, **MARGARETHAM**, & **GEBHARDUM**: ut adeo septem nepotibus suffultam familiam discedens e vivis reliquerit Beatus Consul noster. Anno hujus seculi primo amavit, cum qua sine querela vixerat uxorem quem calum fortiter & Christiane tulit, & quod supererat vitæ, cælebs transegit. Hæc de privata ejus vita retulisse sufficiat. Paucis adhuc qualis erga patriam, civesque fuerit exponendum nobis erit. Cum singulari prudentia & felicitate negotia sua tractaret, summamque rei navalis peritiam, per commercia cum remotissimis gentibus habita, sibi acquisivisset, in Collegium Ammiralitatis

ralitatis ut vocant Anno clō lōclxxxviii die xvi Februarii al-
lectus fuit, quam Spartam egregia cum laude & industria
per octennium exornavit, rei que publicæ & commerciorum
incrementa sedulo promovit. Anno clō lōcxcvi die viii De-
cembris præter spem, nihilque tale cogitans in Senatum coop-
tatus fuit, præfuitque arduo huic muneri, & præturæ quo-
que, usque ad annum clō lōcciv in quo iv die Aprilis, fauces
Consulares legitima electione eidem oblatae fuere, magno
cum gaudio bonorum omnium. Difficillimis autem & tur-
bulentis hisce temporibus, Consul noster ingenti ac imperter-
rito animo, omnes curas ac cogitationes suas ad salutem civi-
um & tranquillitatem Reip. procurandam cum reliquis Patriæ
Patribus indefesse contulit, omniumque aut odium, aut ami-
citiam Saluti Reip. posthabuit. In componendis vero civium
ac mercatorum litibus, summa cum integritate versatus est, &
qua erat ingenii in intricatis hisce contentionibus dijudicandi
perspicacia, justis æquique incorruptum custodem, ac rigi-
dum satellitem, ut cum Horatio loquamur, se semper præ-
stitit. Nil mirum ergo si nullam ullo tempore cuiquam de
se conquerendi occasionem dederit, præter hanc unam, qua
defunctum nunc omnes querimus ac dolemus. Usus erat per
totam vitam sat prospera valetudine, nisi quod incrementi-
bus annis sæpius asthmate corripere; qui tamen morbus
adhibitis ab Experientissimo medico electissimis & efficaci-
bus pharmacis, divina adjuvante gratia infractus excussus-
que est. Sub finem elapsi hyemis cæpit infestari febribus,
vario sub Schemate fræquenter invadentibus, quibus animi
accessere crebro recurrentia deliquia, appropinquantis haud
dubie mortis prodromi. Pugnatum tamen & contra hæc
est, ab astante medico præstantissimo, nec sine successu: ita
ut per aliquot Septimanas in villa suburbana, & horto ege-
rit, ut pote cujus amænitate mire recreabatur, ut quoties-
cunque subter arborum, quas ipse severat umbraculis, aut
florum inter areolas, jucundissimo spectaculo oculos pascens,
obambulet, felicitatis primorum hominum, & voluptatum
innocentissimi seculi (quod non abs re aureum Poetæ appel-
larunt) expressa quædam vestigia persentire sibi videretur.
In urbem reversus die xxiii Junii precibus publicis, & con-
ventui civium quoque interesse voluit, quo finito cum in
villam redisset, in via morbus, qui inducias fallaces hæctenus
concesserat, majore impetu vires jam labefactatas Consul
nostri plane prostravit. Relatus igitur prope domum, non
tam

tam de illis rebus sollicitus fuit, quæ medicando morbo corporis, quam quæ saluti animæ procurandæ facerent. Itaque accersito sacerdote, cui curam animæ commiserat, Sacrosanctæ Cænæ Dominicæ usu, tanquam verissimo viatico, mox abituram de corpore animam instruxit, totusque postea cœlestia anhelans die xxx Junii circa VIIam matutinam, plenus spei ac fidei Christianæ, animam Redemptori suo commendans, inter astantium propinquorum preces decessit Anno ætatis LXXIII. cum mensibus II. & XXV. diebus. Quod superest afflictissimæ Filiae ac Nurui nepotibusque a Supremo Numine largissima apprecamur solatia, quibus inflictum splendidissimæ Familiæ vulnus benigne leniatur, & jactura, quam in carissimo parente ac avo fecere, omnigena felicitate resarciatur.

Idem benignissimus Pater reliquos Patriæ Patres, quorum Salute Reip. nostræ salus vertitur, quam diutissime salvos ac incolumes perennare jubeat, & Beato **PAULSENIO** nostro eum Successorem largiatur, qui gloriæ divinæ & justitiæ, qui communibus urbis nostræ commodis, pari Zelo, omnibusque viribus inservire annitatur. Corpus defuncti, quod ex ædibus ejus in conditorium, in æde Divo Johanni Sacra inferetur hodie, ut frequentes omnium ordinum viri plurimum honorandi comitari velint, pluribus rogare rem supervacaneam censemus; cum optimo Consuli, summa dignitate in Republica nostra tanta cum laude perfuncto, neminem non supremum officium, ultimosque honores nec rogatum, promississime exsoluturum confidamus.

P. P. Hamburgi Anno clb lcccxii.
d. vi. Julii.

